

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH
MUZEUM-SKANSENU KURPIOWSKIEGO IM. ADAMA CHĘTNIKA
W NOWOGRODZIE**

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

§ 1

1. Standardy Ochrony Małoletnich Muzeum-Skansenu Kurpiowskiego im. Adama Chętnika w Nowogrodzie zwane dalej Standardami zostały opracowane w związku z obowiązkami nałożonymi ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2. Ilekroć w Standardach jest mowa o:
 - 1) Muzeum – należy przez to rozumieć Muzeum – Skansen Kurpiowski im. Adama Chętnika w Nowogrodzie,
 - 2) personelu Muzeum – należy przez to rozumieć wszystkich pracowników Muzeum – Skansenu Kurpiowskiego im. Adama Chętnika w Nowogrodzie oraz inne osoby mające kontakt z małoletnimi poprzez zaangażowanie w działalność Muzeum,
 - 3) krzywdzenie małoletniego – należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym personel Muzeum lub zagrożenie dobra małoletniego, w tym jego zaniedbywanie,
 - 4) małoletni - należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 roku życia,
 - 5) opiekun małoletniego – należy przez to rozumieć osobę uprawnioną do reprezentacji i stanowienia o małoletnim, w szczególności jego przedstawiciela ustawowy,
 - 6) osobie odpowiedzialnej za Standardy Ochrony Małoletnich – należy przez to rozumieć osobę wyznaczoną przez Dyrektora Muzeum do sprawowania nadzoru nad realizacją niniejszych Standardów.

Rozdział 2

**Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi a personelem
Muzeum**

§ 2

Dyrektor Muzeum jest odpowiedzialny za przygotowanie i wdrożenie Standardów w Muzeum.

§ 3

1. Dyrektor Muzeum, przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, rozwojem duchowym lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi, zobowiązany jest do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestr.
2. Dyrektor Muzeum uzyskuje informacje z Rejestru z dostępem ograniczonym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości. W pierwszej kolejności należy założyć konto w systemie teleinformatycznym. Konto podlega aktywacji dokonywanej przez biuro informacji.
3. Rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestr, jest ogólnodostępny - nie wymaga zakładania konta.
4. Informacje zwrotne otrzymane z systemu teleinformatycznego Dyrektor Muzeum drukuje i składa do części A akt osobowych, związanych z nawiązaniem stosunku pracy albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności, o której mowa w ust. 1. To samo dotyczy Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestr. Przy czym w przypadku tego drugiego Rejestru wystarczy wydrukować stronę internetową, na której widnieje komunikat, że dana osoba nie figuruje w rejestrze.
5. Dyrektor Muzeum od osoby, o której mowa w ust. 1 pobiera informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności.
6. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1 posiada obywatelstwo inne niż polskie, wówczas powinna przedłożyć również informację z rejestru karnego państwa, którego jest obywatelem, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariacie związanej z kontaktami z małoletnimi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla wyżej wymienionych celów.

7. Dyrektor Muzeum pobiera od osoby, o której mowa w ust. 1 oświadczenie o państwie/państwach (innych niż Rzeczypospolita Polska), w których zamieszkiwała w ostatnich 20 latach pod rygorem odpowiedzialności karnej.

8. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas osoba, o której mowa w ust. 1 składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

9. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

10. W celu monitorowania bezpieczeństwa małoletnich w Muzeum, Dyrektor Muzeum dokonuje w każdym roku kalendarzowym sprawdzenia figurowania personelu Muzeum dopuszczonego do działalności określonej w ust. 1 w Rejestrach, o których mowa w ust.1.

11. Poza sprawdzeniem figurowania osób w Rejestrach, o których mowa w ust. 1 każda osoba wchodząc w skład personelu Muzeum dopuszczonego do działalności określonej w ust.1 powyżej 17 roku życia podpisuje oświadczenie, którego wzór stanowi Załącznik nr 1 do niniejszych Standardów.

12. W przypadku powzięcia informacji o wszczęciu wobec kogokolwiek z personelu Muzeum postępowania karnego o przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub przestępstwo przeciwko małoletniemu Dyrektor Muzeum niezwłocznie odsuwa taką osobę od wszelkich form kontaktu z małoletnimi.

§ 4

1. Podstawową zasadą czynności podejmowanych przez personel Muzeum w kontaktach

z małoletnimi jest działanie na rzecz ich dobra. Personel Muzeum traktuje małoletnich z szacunkiem.

2. Personel Muzeum zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z małoletnimi oraz każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są odpowiednie do sytuacji, bezpieczne i uzasadnione.
3. W przypadku zaobserwowania sytuacji przemocowych pomiędzy samymi małoletnimi każdy członek personelu Muzeum zobowiązany jest do natychmiastowej reakcji i stosownej interwencji polegającej na powstrzymaniu eskalacji konfliktu i zachowań niedozwolonych.
4. Decyzje dotyczące konkretnego małoletniego powinny uwzględniać również bezpieczeństwo pozostałych małoletnich.
5. Personel Muzeum monitoruje sytuację i dobrostan małoletnich oraz zwraca uwagę na właściwość i poprawność relacji zachodzących pomiędzy personelem Muzeum, a małoletnimi oraz pomiędzy samymi małoletnimi.
6. Personel Muzeum, który ma świadomość, iż małoletni doznał jakiejś krzywdy np. znęcania fizycznego, psychicznego lub wykorzystania seksualnego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z małoletnim, wykazując zrozumienie i wyczucie.

§ 5

1. Członkowie personelu Muzeum w kontakcie z małoletnimi:
 - 1) odnoszą się do małoletnich z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby,
 - 2) podejmują działania dla dobra małoletnich i w ich interesie,
 - 3) wysłuchują małoletnich i starają się udzielać im odpowiedzi dostosowanej do sytuacji i ich wieku,
 - 4) nie zawstydzają małoletnich, nie lekceważą i nie obrażają,
 - 5) nie krzyczą, chyba że wymaga tego sytuacja niebezpieczna (np. ostrzeżenie).
2. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec małoletnich w jakiegokolwiek formie. Każde, przemocowe zachowanie wobec małoletniego jest niedozwolone.
3. Nie wolno dotykać małoletnich w sposób, który mógłby zostać uznany za naruszający intymność małoletniego.

4. Kontakt fizyczny z małoletnim nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.
5. Pracownik Muzeum, który ma świadomość, iż małoletni doznał jakiejś krzywdy, np. znęcania fizycznego, psychicznego lub wykorzystywania seksualnego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z małoletnim, wykazując zrozumienie i wyczucie.
6. Pracownicy Muzeum nie kontaktują się prywatnymi kanałami komunikacji z małoletnimi bez wiedzy ich opiekunów.
7. W przypadku lekcji/warsztatów wymagających bezpośredniego kontaktu fizycznego z małoletnim, personel Muzeum jest zobowiązany do przestrzegania szczególnych zasad, norm zachowań wobec małoletnich. Pracownicy unikają innego kontaktu fizycznego z małoletnim niż niezbędny.

Rozdział 3

Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

§ 6

1. Personel Muzeum zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia małoletnich.
2. W przypadku powzięcia przez personel podejrzenia, że małoletni jest krzywdzony, to ma on obowiązek niezwłocznie poinformować o tych podejrzeniach Dyrektora Muzeum.
3. Interwencja podejmowana jest przez Dyrektora Muzeum. Dyrektor może wyznaczyć konkretną osobę do podejmowania tego rodzaju interwencji. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, mail, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu Muzeum.
4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony wyznaczonej do podejmowania interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez Dyrektora Muzeum.
5. W miarę możliwości do udziału w interwencji można zaangażować specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z małoletnim o trudnych doświadczeniach.
6. W przypadku podejrzenia, że zdrowie lub życie małoletniego jest zagrożone należy niezwłocznie poinformować o tym fakcie właściwe służby.

7. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 2 do niniejszych Standardów.
8. Personel Muzeum posiadający informację o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane Dyrektorowi Muzeum oraz uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa małoletniego zgłosili opiekunowie małoletniego, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów małoletniego na piśmie oraz sporządzić kartę interwencji.
10. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez członka personelu Muzeum, to osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z małoletnimi do czasu wyjaśnienia sprawy.
11. Dyrektor Muzeum przeprowadza rozmowę z małoletnim i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) małoletniego, w szczególności jego opiekunem. Dyrektor Muzeum stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
12. Dyrektor organizuje spotkanie/a z opiekunami małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
13. W przypadku gdy członek personelu Muzeum dopuścił się wobec małoletniego innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Dyrektor powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać członka personelu podejrzewanego o krzywdzenie małoletniego oraz inne osoby mające wiedzę na temat zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra małoletniego jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności, należy rozważyć możliwość powzięcia stosownych środków dyscyplinujących.

§ 7

1. Zachowanie i postępowanie małoletnich wobec innych małoletnich nie powinno naruszać ich poczucia godności czy wartości osobistej. Małoletni są zobowiązani do respektowania praw i wolności swoich kolegów i koleżanek, wynikających ze społecznie przyjętych norm i wartości, takich jak: prawo do własnego zdania, prawo do

poszukiwań i popełniania błędów, prawo do własnych poglądów, wyglądu i zachowania.

2. Za niedozwolone zachowania małoletnich wobec innych małoletnich uznaje się w szczególności, stosowanie agresji i przemocy fizycznej w różnych ich formach, stosowanie przemocy słownej, stosowanie przemocy psychicznej, stwarzanie niebezpiecznych sytuacji wobec rówieśników.
3. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z małoletnim podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunem, a także oddzielnie z małoletnim poddawany krzywdzeniu i jego opiekunem. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
4. Wspólnie z opiekunem małoletniego krzywdzącego należy opracować plan, celem wyeliminowania zachowań niepożądanych.
5. Z opiekunem małoletniego poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
6. W trakcie rozmów należy upewnić się, że małoletni podejrzan o krzywdzenie innego małoletniego nie jest krzywdzony przez opiekuna lub inne osoby.

§ 8

1. W przypadku, gdy wobec małoletniego popełniono przestępstwo Dyrektor sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
2. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunem wynika, że nie jest on zainteresowany pomocą małoletniemu, ignoruje zdarzenie lub w inny sposób nie wspiera małoletniego, które doświadczyło krzywdzenia Dyrektor sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu opiekuńczego.
3. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa powyżej.

Rozdział 4

Zasady aktualizacji Standardów oraz zakres kompetencji osób odpowiedzialnych za przygotowanie personelu Muzeum do ich stosowania

§ 9

1. Dyrektor Muzeum zobowiązany jest co najmniej raz na dwa lata dokonywać oceny Standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z przeprowadzonej oceny należy pisemnie udokumentować.
2. Dyrektor Muzeum wyznacza osobę odpowiedzialną za przygotowanie personelu Muzeum do stosowania Standardów (zwana dalej Osobą Odpowiedzialną).
3. Osoba odpowiedzialna zobowiązana jest do przeprowadzania przeszkolenia personelu ze stosowania standardów ochrony małoletnich, co zostaje udokumentowane w formie pisemnego oświadczenia członków personelu o zapoznaniu się z Standardami Ochrony Małoletnich w Muzeum i zobowiązaniu się do ich stosowania i przestrzegania. Wzór oświadczenia stanowi Załącznik nr 3 do niniejszych Standardów.
4. Osoba Odpowiedzialna monitoruje realizację Standardów, reaguje na ich naruszenie oraz koordynuje zmiany w Standardach prowadząc równocześnie rejestr zgłoszeń i proponowanych zmian.
5. Pracownicy Muzeum mogą przekazywać swoje uwagi, proponować zmiany względem uregulowań zawartych w Standardach do Osoby Odpowiedzialnej oraz zgłaszać incydenty naruszania Standardów.
6. Wszelkie uwagi, proponowane zmiany i incydenty w zakresie naruszania Standardów Osoba Odpowiedzialna przekazuje Dyrektorowi Muzeum.
7. Wszelkich zmian w Standardach dokonuje Dyrektor Muzeum.

Rozdział 5

Zasady udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim Standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania

§ 10

1. Standardy są dokumentem ogólnodostępnym w szczególności dla personelu Muzeum, małoletnich i opiekunów.
2. Opiekunowie małoletnich zostają zapoznani ze Standardami. Opiekunowie składają oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami. Wzór oświadczenia stanowi Załącznik nr 4 do niniejszych Standardów.
3. W oparciu o niniejsze Standardy Dyrektor Muzeum opracowuje skróconą wersję Standardów zawierającą informacje istotne dla małoletnich. Małoletni zostają

zapoznani z treścią Standardów oraz skróconą wersją Standardów. Skrócona wersja Standardów stanowi Załącznik nr 5.

Rozdział 6

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet oraz procedury ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie

§ 11

1. Jeżeli Muzeum zapewnia małoletnim dostęp do urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet zobowiązana jest podejmować działania zabezpieczające małoletnich przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju; w szczególności należy zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające przed złośliwym oprogramowaniem i filtrujące treści.
2. W miarę możliwości członkowie personelu Muzeum powinni informować małoletnich o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.
3. Muzeum w miarę możliwości zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.
4. Członkowie personelu Muzeum powinni stanowić nadzór nad treściami do jakich dostęp mają małoletni oraz podejmować interwencję w przypadku dostępu do treści nieodpowiednich.

Rozdział 7

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdy

§ 12

1. Niezależnie od zastosowania procedury interwencji członkowie personelu Muzeum powinni po ujawnieniu krzywdy wspierać małoletniego oraz zwracać uwagę na wszelkie niepokojące sygnały.
2. W razie zaistnienia takiej potrzeby, po ujawnieniu krzywdy, Dyrektor Muzeum może utworzyć grupę wsparcia dla małoletniego.
3. W razie konieczności Dyrektor Muzeum może wskazać opiekunowi małoletniego miejsca, które świadczą pomoc specjalistyczną

Rozdział 8

Zasady ochrony wizerunku małoletniego

§ 13

1. Członkowie personelu Muzeum uznając prawo małoletniego do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewniają ochronę wizerunku małoletniego.
2. Upublicznienie przez członka personelu Muzeum wizerunku małoletniego utrwalonego w jakiegokolwiek formie (tj. fotografia, nagranie audio-wideo) jest dozwolone, na zasadach przewidzianych w Regulaminie uczestnictwa w zajęciach edukacyjnych, gdzie w § 7 pkt 3, przewidziano, iż udział w zajęciach jest równoznaczny z udzieleniem nieodpłatnej zgody na nagrywanie, fotografowanie, filmowanie oraz na rozpowszechnianie ww. form zapisu audio-video w celach statutowych Muzeum.
3. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.

Rozdział 9

Postanowienia końcowe

§ 14

1. Standardy wchodzi w życie z dniem podpisania.
2. Standardy zostają wywieszane na tablicy ogłoszeń w Muzeum – Skansenie Kurpiowskim im. Adama Chętnika w Nowogrodzie i na stronie internetowej – w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich.

OŚWIADCZENIE

..... legitymująca/y się dowodem osobistym
o nr, nr PESEL oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za
przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności lub przestępstwa z użyciem
przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy oraz nie toczyło się przeciwko mnie żadne
postępowanie karne (w tym postępowanie przygotowawcze), ani dyscyplinarne w tym
zakresie.

.....
Podpis

Karta interwencji

1. Imię i nazwisko małoletniego
.....
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)
.....
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia
.....
4. Działania podjęte wobec małoletniego
.....
5. Ustalenia planu pomocy (jeśli dotyczy)
.....
6. Spotkania z opiekunem małoletniego
.....
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa i adres organu, do którego zgłoszono interwencję)
.....
8. Wynik interwencji
.....
9. Działania podjęte wobec krzywdzącego
.....

Załącznik nr 3 do Standardów ochrony małoletnich
Muzeum – Skansenu Kurpiowskiego im. Adama Chętnika
w Nowogrodzie

OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE
STANDARDAMI OCHRONY MAŁOLETNI
MUZEUM – SKANSENU KURPIOWSKIEGO IM. ADAMA CHĘTNIKA W
NOWOGRODZIE

..... oświadczam, że zapoznałam/em się ze
Standardami Ochrony Małoletnich Muzeum – Skansenu Kurpiowskiego im. Adama
Chętnika w Nowogrodzie oraz zobowiązuje się do ich stosowania i przestrzegania.

.....
podpis

Załącznik nr 4 do Standardów ochrony małych muzeów
Muzeum – Skansenu Kurpiowskiego im. Adama Chętnika
w Nowogrodzie

OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE
STANDARDAMI OCHRONY MAŁOLETNI
MUZEUM – SKANSENU KURPIOWSKIEGO IM. ADAMA CHĘTNIKA W
NOWOGRODZIE

..... oświadczam, że zapoznałam/em się ze
Standardami Ochrony Małych Muzeów – Skansenu Kurpiowskiego im. Adama
Chętnika w Nowogrodzie.

.....

podpis